

Forslag

til

Lov om ændringer i lov om offentlig forsorg (vedrørende ophævelse af forskellige bestemmelser om indberetningspligt for kommunerne samt om ændringer af lovens bestemmelser om medicinhjælp m. m.)

Fremsat den 25. oktober 1955 af *socialministeren*.

§ 1.

I lov om offentlig forsorg, jfr. bekendtgørelse nr. 311 af 23. september 1954, som ændret ved lov nr. 39 af 2. marts 1955 og lov nr. 152 af 30. april 1955, foretages følgende ændringer:

Til § 15.

Stk. 6 affattes således:

„Den kommune, som det i medfør af § 53, stk. 2, påhviler at tage skridt til inddrivelse af bidraget, noterer den modtagne kommunehjælp i kommunens registrant over offentlig hjælp, jfr. § 24, stk. 1, nr. 4, og § 28, stk. 2.“

Til § 24.

Stk. 1, nr. 4, affattes således:

„Kommunen skal i henhold til § 28, stk. 2, notere al den hjælp, der af kommunen ydes vedkommende.“

Til § 54.

Stk. 4 og stk. 5 udgår. Stk. 6 ændres til stk. 4 og affattes således:

„Hvis den trængende (dennes forsørger) hverken har forsørgelsessted eller fast bopæl i nogen kommune her i landet, påhviler det opholdskommunen snarest og senest inden 14 dage efter den første hjælps ydelse eller kautionens afgivelse at anmelde hjælpen til socialministeriet.“

Til § 205.

Stk. 2 affattes således:

„Den afkrævende kommune noterer den modtagne kommunehjælp i kommunens registrant over offentlig hjælp, jfr. § 24, stk. 1, nr. 4, og § 28, stk. 2.“

Til kapitel 15 føjes følgende nye afsnit:
„C. Bidrag ifølge udenlandsk bidragsdokument.“

§ 218 A.

Det kan ved traktat bestemmes, at et udenlandsk bidragsdokument, der i vedkommende land danner grundlag for retslig inddrivelse af bidraget, kan sidestilles med et dansk bidragsdokument ved forskudsvis udbetaling af bidrag efter de iøvrigt i afsnit A og B samt i kapitel 17 fastsatte bestemmelser.“

Til § 231.

I stk. 4 ændres ordet „mindstebetalingen“ til „betalingen“.

Til § 235.

I stk. 2 indføres efter „i kapitel 15, A“ „og C“.

Til § 237.

I stk. 2 indføres efter „i kapitel 15, B“ „og C“.

Til § 244.

Til stk. 4 føjes:

„samt betaling for anden medicin, som lægen ordinerer, og som må anses for særlig betydningsfuld, jfr. lov om folkeforsikring § 18, stk. 1, nr. 4—5.“

Til § 248.

Til stk. 4 føjes:

„samt betaling for anden medicin, som lægen ordinerer, og som må anses for særlig betydningsfuld, jfr. lov om folkeforsikring § 18, stk. 1, nr. 4—5.“

Til § 250.

Denne paragraf affattes således:

„I trangstilfælde, og når en læge erklærer det for nødvendigt, kan der som særhjælp ydes hjælp til betaling af livsvigtige præparater og særlig betydningsfuld medicin, udover hvad der måtte blive betalt af sygekassen i henhold til lov om folkeforsikring

§ 18, stk. 1, nr. 4 og 5, eller af kommunen i henhold til nærværende lovs § 244, stk. 4, og § 248, stk. 4.“

Til § 283.

Stk. 1 affattes således:

„Når en her i landet hjemmehørende sømand forliser på dansk kyst, drager det sociale udvalg i den kommune, i hvilken han er kommet i land, omsorg for, at han uanset trang erholder fri hjemrejse, indbefattet kostpenge, samt den nødvendige beklædning. Hjælpen refunderes fuldt ud af statskassen.“

I stk. 2 i slutningen udgår ordene:

„og forsåvidt det foreliggende transgtilfælde ikke kan afhjælpes gennem den vedkommende rederi eventuelt påhvillende forpligtelse til at træde til.“

Til § 335.

Stk. 2 udgår.

Bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget tilsigter dels en ophævelse af en række bestemmelser om indberetning til forsørgelsesstedskommunen om hjælp udbetalt af andre kommuner, dels en á jourføring af forsorslovens bestemmelser i overensstemmelse med ændringer i andre love.

Om lovforslagets enkelte bestemmelser bemærkes følgende:

Til § 1.

ad §§ 15, 24, 54 og 205.

Ifølge disse bestemmelser påhviler der kommunerne en pligt til at foretage indberetning til den kommune, i hvilken en person i medfør af § 22 må antages at have forsørgelsessted, når der ydes hjælp til (inddrives bidrag hos) en person, som ikke har forsørgelsessted i den udbetalende (afkrævende) kommune. Det påhviler derefter forsørgelsesstedskommunen at notere hjælpen i sin registrant. Såfremt pågældende ikke har forsørgelsessted i nogen kommune, skal indberetning ske til socialministeriet.

Det har imidlertid i tiden siden forsorslovens ikrafttræden vist sig, at disse bestemmelser er uden

betydning og kun i begrænset omfang efterleves af kommunerne. Den fornødne registrering af den ydede hjælp foretages af den udbetalende kommune. Socialministeriet har forhandlet med de kommunale organisationer, der har erklæret sig enige i, at bestemmelserne ophæves, dog således at indberetningspligten til socialministeriet opretholdes inden for rammerne af den hidtil fulgte praksis, nemlig forsåvidt angår udbetaling af hjælp til personer, som hverken har fast bopæl eller forsørgelsessted i nogen kommune.

ad nyt afsnit C (§ 218 A) samt ad §§ 235 og 237.

Ifølge artikel 19 i den på det nordiske socialministermøde i København i september 1955 undertegnede nordiske konvention om social tryghed er der åbnet adgang til forskudsvis udbetaling af bidrag på grundlag af et bidragsdokument, udfærdiget i et andet af de nordiske lande, såfremt dokumentet i vedkommende land kan danne grundlag for retslig inddrivelse af bidraget. Den forskudsvis udbetaling sker iøvrigt efter de i opholdslandet gældende regler.

Da forskudsvis udbetaling af bidrag efter forsorgsloven kun kan finde sted på et bidragsgrundlag, tilvejebragt her i landet, foreslås loven ændret med henblik på Danmarks ratifikation af konventionen.

ad § 231.

Ændringen er en følge af, at begrebet „mindstebetaling“ er bortfaldet ved lov nr. 89 af 31. marts 1953 om distriktsjordemødre og lov nr. 90 af samme dato om udøvelse af jordemodergerning.

ad §§ 244, 248 og 250.

De foreslåede ændringer af § 244, stk. 4, § 248, stk. 4, og § 250 er en følge af de ved lov nr. 231 af 25. maj 1951 gennemførte ændringer af folkeforsikringsloven, hvorefter de statsanerkendte sygekasser har pligt til udover hjælp til betaling af livsvigtig medicin at yde nydende medlemmer samme hjælp til betaling for anden medicin, som lægen ordinerer, og som må anses for særlig betydningsfuld. Til § 250 foreslås tillige en redaktionel ændring.

ad § 283.

Ved § 41 i den ny sømandslov (lov nr. 229 af 7. juni 1952) er det fastsat, at hjælp til hjemrejse m. v. for forliste danske sømænd, der har hjemsted her i riget, skal ydes uanset trang, og forsorgslovens § 283, stk. 1, foreslås derfor ændret i overensstemmelse hermed. Ændringen i stk. 2 er en følge af bestemmelsen i sømandslovens § 85, hvorefter bestemmelserne i § 41 om ubetinget adgang til fri hjemrejse for forliste danske sømænd under forudsætning af gensidighed kan udvides til også at gælde for fremmede sømænd.

ad § 335.

§ 335, stk. 2, der vedrører refusion af hjælp ydet islandske statsborgere, der ifølge dansk-islandsk forbundslov har forsørgelsesret her i landet, er blevet overflødig, efter at forbundsloven er ophævet ved lov nr. 205 af 16. maj 1950.